

kritiserer Forholdene under Krigen, siger: Ja, men I har jo stemt for næsten alle Lovene. Deroverfor vil jeg altsaa gerne minde om dette, om Administrationens store Magt, og jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nu taler om Administrationens store Magt under ganske normale Forhold, medens der under Krigsforholdene forelaa Love, som gav Administrationen en ganske særlig Styrke. Det var netop ogsaa det, der prægede hele den Periode, det var i høj Grad Administrationen.

Naar det ærede Medlem dernæst taler om, at han vil hjælpe de økonomisk daarligst stillede, maa jeg saa minde om det, som jeg ogsaa nævnte indleden Dag, hvorledes Demokratiet gik ind under Regeringsbyrderne her i Landet med den glade Forhaabning, at de skulde skabe en bedre Fordeling af Skatterne, og lad mig minde om, hvad Resultatet er blevet. Mon der er ret mange Mennesker her i Landet, der, alt andet lige, og fornødent Hensyn taget til de forandrede Forhold, svarer mindre i Skat nu end den Gang, det store Systemskifte fandt Sted? Der er Masser af Mennesker, som svarer mange Gange mere i Skat, end de svarede den Gang, men jeg kan ikke rigtig forstaa den Glæde, der kan være for den Mand, som svarer det samme i Skat, som han svarede den Gang, i at vide, at nu er der nogle andre, der betaler mange Gange mere. Jeg forstaaer ikke den Lykkefølelse, der kan begrundes derpaa. Jeg tror, det vil gaa paa nøjagtig samme Maade, hvis Socialdemokraterne faar Magt, som de har Agt. De vil sikkert være i Stand til at formindske Kaarene for en hel Del Mennesker her i Landet, derom er der ingen Tvivl; de vil kunne plukke en hel Del af Formuebesidderne for deres Formuer, og de vil kunne forringe Kaarene paa mange Maader. Men hvor meget de vil kunne naa i Retning af at forbedre, varigt forbedre Kaarene, det anser jeg for meget tvivlsomt. Jeg forstaaer altsaa ikke Tilfredsstillelsen ved, at man forringer Kaarene for en Del Mennesker, naar man ikke kan paavise den varige Forbedring — jeg siger udtrykkelig den varige Forbedring, for der er jo ingen Tvivl om, at en midlertidig Forbedring, en Forbedring for en kort Aarrække, den kan faas ved en Omfordeling.

Vi ved altsaa, hvad Socialdemokratiet vil: Magten og Administrationen, Administrationen og Magten, de vil en administrativ Socialisme, og vi kender dem tilstrækkeligt til at vide, at de har Evner i den Retning. Vi kender deres Evner fra

Kommunalbestyrelserne, og vi kender deres Evner fra Hjelpekassebestyrelserne og andre Steder. Det er altsaa hertil, de Radikale skal yde Støtte. Enten maa altsaa dette Program, denne administrative Socialisme gennemføres, og saa har vi det, der hedder en socialdemokratisk Politik, det, som det ærede Medlem Hr. Rode sagde han ikke vilde yde Støtte til; eller ogsaa kommer Samarbejdet til at foregaa under den anden Devis, nemlig denne, at den socialdemokratiske Regering — for at citere det ærede Medlem Hr. Rode — vil blive en kæmpe-mæssig Skuffelse. Der er altsaa lyse og glade Udsigter baade for radikale og for socialdemokratiske Vælgere ved det kommende Valg.

Hvilken af disse to Ting der nu skulde ske, vil sandsynligvis aldrig blive opklaret, for jeg tror oprigtig talt ikke paa, at de to Partier skulde blive Flertal ved det kommende Valg. Overfor Socialdemokratiets tilsyneladende Sejrssikkerhed vil jeg gerne have Lov til at henvise til, hvorledes det er gaaet Socialdemokratiet ude i Verden, til det tyske Socialdemokrati for at tage noget nærliggende. Nu sagde ganske vist det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at da Tyskland var kørt i Stykker af de konservative Partier, saa sagde man fra alle Sider: Lad os faa en socialdemokratisk Præsident. Ja, men de faa Aar, der er gaaet siden, tror jeg har gjort dem klogere. Det er betegnende for, i hvilken Grad det tyske Folk var uligevægtigt og fortvivlet, at man forsøgte noget saadant, og Erfaringerne dernede fra taler saa sandt ikke til Fordel for at gøre et lignende Eksperiment herhjemme.

Vi har naturligvis fra vor Side med stor Glæde hørt den højtærede Statsministers klare Fastholden af det borgerlige Samarbejde, og da den højtærede Statsminister saa elskværdigt fremhævede de Ofre, vi fra vor Side havde bragt for at gennemføre dette Samarbejde, vil jeg ikke undlade at være lige saa elskværdig og fremhæve, at der jo ogsaa af Partiet Venstre er bragt betydelige Ofre, som vi fra vor Side paaskønner, ikke mindst de Ofre, der er bragt af den højtærede Landbrugsminister — dem maa vi i høj Grad paaskønne. Gennem denne klare Erkendelse af Samarbejdets Betydning falder der en ejendommelig Glans over de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen fremsatte. Han bestred, at Valget vilde komme til at staa for og imod det borgerlige Samarbejde, og kunde ikke tænke sig, at man fra nogen Side indenfor Venstre vilde sige noget